kuma ning wee Jummalat palluma, et ta peaks nendele kohtomoistiat andma, kes agga peab mitte ikka maggama. Hea kül! ütles wee jummal, kui teie sedda, kes tassane ning helde olli, pölgate ärra, siis tahhan ma teitele teist anda, kes teite ülle öige kangeste wottab wallitseda. Siis läkkitas wee jummal nendele Tonekurg kunningaks, kes neid teine teise järrele hakkas ärraneelma. Kül konnad puggewad ennast ärra, kül nemmad jookswad, agga ühtegid ei tahha aitada. Oh! mis tassased nemmad praego on! arrone töstab monni omma pea ülles ning kahhetseb omma rummalust, et ta ep olle omma endise kunningaga rahholinne olnud.

Öppetus.

Eks ep olle paljo tallopoiad, kes nenda kui need konnad, omma herraga ei olle rahholissed? Tulleb agga üks teine, kes öige kange on, ning moistab nahko ärra-

rokida, siis nende näppud ei seiswad peast ärra ja nemmad on öiete wait.

Lits.

Üks koer, kes omma pissuke maia sees ellas murretses ennesele ölled, et ta woiks pehmeste maggada. Selle jure tulli üks lits, mis tine olli, ja pallus tedda allandlikkul wisil, nenda: heida armo mo peäle ning lasse mind ürrikesseks aiaks so maia sisse, et ma woin seäl mahha sada. Se koer kes wägga helde olli, andis temmale ruumi senni, kui ta mahha sai. Pärrast sedda tulli ta temma jure, ning tahtis omma maia jälle saada. Se koera emma pallus tedda jälle armsaste ning ütles: sa nääd jo, et mo lapsokessed pissukessed on, kui ma neid wäljawiin, siis nemmad külmawad ärra; olle ni hea ja ota ni kaua, kui nemmad nattuke suuremaks saawad. Koer läks ärra. Kui nüüd need koerakes-

Eesti-Wa Rahwa Kalender 1786 / 22